

บทที่ 4

ผลการศึกษาและการอภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง “การพัฒนากระบวนการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงมนุษย์” ผู้ศึกษานำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยได้แบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็นดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน 4 ด้าน ได้แก่

- 2.1 ด้านการรวบรวมข้อมูล
- 2.2 ด้านการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล
- 2.3 ด้านการประเมินสถานการณ์
- 2.4 ด้านการรายงานเผยแพร่ข้อมูล

ส่วนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน 5 ด้าน ได้แก่

- 3.1 ด้านโครงสร้างองค์กร
- 3.2 ด้านเจ้าหน้าที่ขาดความเชี่ยวชาญเชิงวิชาการ
- 3.3 ด้านทรัพยากร
- 3.4 การประสานงาน
- 3.5 ด้านการรวบรวมข้อมูล
- 3.6 ด้านชุมชน/สถานการณ์

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน 4 ด้าน ได้แก่

- 4.1 ด้านแนวทางการดำเนินงาน
- 4.2 ด้านวางระบบป้องกันปัญหา

ส่วนที่ 5 การศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

การศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน และประสบการณ์การอบรมความรู้เรื่องการเฝ้าระวังทางสังคม ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

1.1 เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง ร้อยละ 77.5 เป็นเพศชาย ร้อยละ 22.5 โดยมีอายุ 20-30 ปี จำนวนมากที่สุดร้อยละ 33.3 รองลงมามีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี ร้อยละ 31.2 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป มีน้อยที่สุด ร้อยละ 10.8 โดยสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 62.3 รองลงมาในระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า ร้อยละ 14.7 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา มีน้อยที่สุด ร้อยละ 11.3 และกลุ่มตัวอย่างมีตำแหน่งเจ้าหน้าที่/พนักงานทั่วไป ร้อยละ 37.7 รองลงมาคือ นักสังคมสงเคราะห์ ร้อยละ 16.9 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งครู มีน้อยที่สุด ร้อยละ 0.9 โดยมีระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน 1 - 10 ปี ร้อยละ 50.2 รองลงมาคือ 11 - 20 ปี ร้อยละ 24.2 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานมากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีน้อยที่สุด ร้อยละ 4.3 (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1

จำนวน ร้อยละ และกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ อายุ
ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (N= 231)	ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
หญิง	179	77.5
ชาย	52	22.5

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (N= 231)	ร้อยละ
<u>อายุ</u>		
20 - 30 ปี	77	33.3
31 - 40 ปี	72	31.2
41 - 50 ปี	57	24.7
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	25	10.8
Max = 58, Min = 20, \bar{X} = 37.54		
<u>ระดับการศึกษา</u>		
ปริญญาตรี	144	62.3
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	34	14.7
มัธยมศึกษา 6 / ปวช.	27	11.7
อนุปริญญา	26	11.3
<u>ตำแหน่งงาน</u>		
เจ้าหน้าที่/พนักงานทั่วไป	87	37.7
นักสังคมสงเคราะห์	50	21.6
นักพัฒนาสังคม	39	16.9
หัวหน้าฝ่าย	26	11.3
หัวหน้างาน	15	6.5
นักจิตวิทยา	8	3.5
นักพัฒนาการ	4	1.7
ครู	2	0.9
<u>ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน</u>		
1 - 10 ปี	116	50.2
11 - 20 ปี	56	24.2
21 - 30 ปี	49	21.2
มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	10	4.4
Max = 43, Min = 1, \bar{X} = 13.39		

1.2 ประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการเฝ้าระวังทางสังคม

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่เคยอบรม ร้อยละ 75.3 รองลงมาคือ เคยอบรม ร้อยละ 24.7 (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2

จำนวน ร้อยละ และกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์
การอบรมเรื่องการเฝ้าระวังทางสังคม

ประสบการณ์การอบรมเรื่อง การเฝ้าระวังทางสังคม	จำนวน (N= 231)	ร้อยละ
ไม่เคย	174	75.3
เคย	57	24.7

ส่วนที่ 2 การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบ เฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ผลการศึกษาการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ได้แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วยด้านการรวบรวมข้อมูล ด้านการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล ด้านการประเมินสถานการณ์ และด้านการรายงานเผยแพร่ข้อมูล ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

2.1 ด้านการรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้นำสาระสำคัญการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนด้านการรวบรวมข้อมูล สรุปได้ว่า การรวบรวมข้อมูล หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ใช้เครื่องมือที่ออกแบบเป็นการเฉพาะ มีมาตรฐานได้รับการทดสอบว่าสามารถวัดได้จริง มีค่าความเชื่อถือทางสถิติเป็นที่ยอมรับได้ โดยผู้รวบรวมข้อมูลต้องดำเนินการเก็บแบบสำรวจอย่างแท้จริงจากกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด ผลการศึกษาการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ด้านการรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

- เจ้าหน้าที่ได้ใช้เครื่องมือที่ออกแบบเป็นการเฉพาะเรื่องการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน
กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 55.4 ตอบปฏิบัติ และร้อยละ 44.6 ตอบไม่ปฏิบัติ

- เจ้าหน้าที่ที่มีมาตรฐานได้รับการทดสอบว่าสามารถวัดได้จริง และเป็นที่ยอมรับได้
กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 70.6 ตอบปฏิบัติ และร้อยละ 29.4 ตอบไม่ปฏิบัติ

- แบบสำรวจของเจ้าหน้าที่มีค่าความเชื่อถือทางสถิติผ่านการทดสอบเรียบร้อยแล้ว
กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 62.3 ตอบปฏิบัติและร้อยละ 37.7 ตอบไม่ปฏิบัติ

- เครื่องมือของเจ้าหน้าที่มีค่าความเชื่อถือทางสถิติยอมรับได้ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ
67.1 ตอบปฏิบัติ และร้อยละ 32.9 ตอบไม่ปฏิบัติ

สรุปภาพรวมการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ด้านการ
รวบรวมข้อมูล พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างตอบปฏิบัติในประเด็นที่ว่า เจ้าหน้าที่มีการใช้แบบ
สำรวจโดยมาตรฐานเป็นที่ยอมรับได้ ซึ่งได้รับการทดสอบว่าสามารถวัดได้จริงถึงร้อยละ 70.6
ในขณะที่ร้อยละ 67.1 ตอบปฏิบัติในประเด็นที่ว่า เครื่องมือมีค่าความเชื่อถือทางสถิติยอมรับได้
(ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3

จำนวน ร้อยละการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวัง

ปัญหาเยาวชนด้านการรวบรวมข้อมูล

ด้านการรวบรวมข้อมูล	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
- เจ้าหน้าที่ที่มีมาตรฐานได้รับการทดสอบว่าสามารถวัดได้จริง และเป็นที่ยอมรับได้	70.6 (163)	29.4 (68)
- เครื่องมือของเจ้าหน้าที่มีค่าความเชื่อถือทางสถิติยอมรับได้	67.1 (39)	32.9 (192)
- แบบสำรวจของเจ้าหน้าที่มีค่าความเชื่อถือทางสถิติผ่านการทดสอบเรียบร้อยแล้ว	62.3 (144)	37.7 (87)
- เจ้าหน้าที่ได้ใช้เครื่องมือที่ออกแบบเป็นการเฉพาะเรื่องการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน	55.4 (128)	44.6 (103)

$\bar{X} = 1.48$ S.D. = 0.45

2.2 ด้านการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล

ผู้ศึกษาได้นำสาระสำคัญการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ด้านการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล โดยวิเคราะห์และแปลผลโดยสถิติ ซึ่งสถิติที่ใช้อาจเป็นสถิติที่ไม่ซับซ้อน เช่น ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นการพบสัญญาณเสี่ยงภัยที่ทำให้เกิดการเชื่อมโยงสถานการณ์เสี่ยงบางด้าน ซึ่งผลการศึกษากิจการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ด้านการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล มีดังนี้

- เจ้าหน้าที่นำแบบสำรวจที่เก็บเรียบร้อยแล้วมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 67.1 ตอบปฏิบัติ และร้อยละ 32.9 ตอบไม่ปฏิบัติ

- เจ้าหน้าที่นำเครื่องมือที่เก็บเรียบร้อยแล้วมาแปลผลค่าสถิติ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 63.2 ตอบปฏิบัติ และร้อยละ 36.8 ตอบไม่ปฏิบัติ

- เจ้าหน้าที่นำข้อมูลมาจัดหมวดหมู่แยกแยะประเภท โดยใช้สถิติที่ไม่ซับซ้อน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 63.2 ตอบปฏิบัติ และร้อยละ 36.8 ตอบไม่ปฏิบัติ

- เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผู้ตกเป็นเหยื่อของการกระทำต่อการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 64.9 ตอบปฏิบัติ และร้อยละ 35.1 ตอบไม่ปฏิบัติ

- เจ้าหน้าที่แปลผลเชิงสถิติเกี่ยวกับพื้นที่การเกิดปัญหาต่อการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50.6 ตอบปฏิบัติและร้อยละ 49.4 ตอบไม่ปฏิบัติ

สรุปภาพรวมของการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ด้านการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างตอบปฏิบัติในประเด็นที่ว่า เจ้าหน้าที่นำแบบสำรวจที่เก็บเรียบร้อยแล้วมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ ถึงร้อยละ 67.1 ในขณะที่ร้อยละ 64.9 ตอบปฏิบัติในประเด็นที่ว่า เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผู้ตกเป็นเหยื่อของการกระทำต่อการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4
จำนวน ร้อยละการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวัง
ปัญหาเยาวชนด้านการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล

ด้านการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
- เจ้าหน้าที่นำแบบสำรวจที่เก็บเรียบร้อยแล้วมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ	67.1 (155)	32.9 (76)
- เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผู้ตกเป็นเหยื่อของการกระทำต่อ การเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน	64.9 (150)	35.1 (81)
- เจ้าหน้าที่นำเครื่องมือที่เก็บเรียบร้อยแล้วมาแปลผลค่าสถิติ	63.2 (146)	36.8 (85)
- เจ้าหน้าที่นำข้อมูลมาจัดหมวดหมู่แยกแยะประเภท โดยใช้สถิติที่ไม่ ซับซ้อน	63.2 (146)	36.8 (85)
- เจ้าหน้าที่แปลผลเชิงสถิติเกี่ยวกับพื้นที่การเกิดปัญหาต่อการเฝ้าระวัง ปัญหาเยาวชน	50.6 (117)	49.4 (114)
$\bar{X} = 1.38$ S.D. = 0.48		

2.3 ด้านการประเมินสถานการณ์

ผู้ศึกษาได้นำสาระสำคัญการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่เฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ด้านการประเมินสถานการณ์ โดยกระทำได้เป็นช่วงเวลา และบ่งชี้ประเด็น เช่น การประชุม การรายงานสถานการณ์ การศึกษาข้อมูล และการติดตามประเมินผล ซึ่งบางประเด็นต้องใช้ความถี่มากและบางประเด็นอาจทิ้งช่วงเวลาได้พอสมควร ผลการศึกษาการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนด้านการประเมินสถานการณ์ มีดังนี้

- การดำเนินงานมีการตรวจสอบความถี่ ความรุนแรงของสถานการณ์เป็นช่วงเวลายกกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 58.9 ตอบปฏิบัติ และร้อยละ 41.1 ตอบไม่ปฏิบัติ

- การดำเนินงานมีการจัดประชุมประเมินสถานการณ์ บ่งชี้ประเด็นปัญหาเยาวชนกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 70.1 ตอบปฏิบัติ และร้อยละ 29.9 ตอบไม่ปฏิบัติ

- การดำเนินงานมีการศึกษาข้อมูลรอบด้านเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ประเด็นปัญหาเยาวชน
กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 73.2 ตอบปฏิบัติ และร้อยละ 26.8 ตอบไม่ปฏิบัติ

- การดำเนินงานมีการรายงานประเมินสถานการณ์บ่งชี้ประเด็นปัญหาเยาวชน
กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 66.7 ตอบปฏิบัติ และร้อยละ 33.3 ตอบไม่ปฏิบัติ

- การดำเนินงานไม่มีการติดตามประเมินผลอยู่เป็นประจำ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 74.5
ตอบปฏิบัติ และร้อยละ 25.5 ตอบไม่ปฏิบัติ

สรุปภาพรวมของการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ด้าน
การประเมินสถานการณ์ พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างตอบปฏิบัติในประเด็นที่ว่า การดำเนินงาน
ของเจ้าหน้าที่ไม่มีการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ถึงร้อยละ 74.5 ในขณะที่ร้อยละ 73.2
ตอบปฏิบัติในประเด็นที่ว่า การดำเนินงานมีการศึกษาข้อมูลรอบด้านเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ประเด็น
ปัญหาเยาวชน (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5

จำนวน ร้อยละ การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวัง
ปัญหาเยาวชนด้านการประเมินสถานการณ์

ด้านการประเมินสถานการณ์	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
- การดำเนินงานไม่มีการติดตามประเมินผลอยู่เป็นประจำ	74.5 (172)	25.5 (59)
- การดำเนินงานมีการศึกษาข้อมูลรอบด้านเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ประเด็นปัญหา เยาวชน	73.2 (169)	26.8 (62)
- การดำเนินงานมีการจัดประชุมประเมินสถานการณ์ บ่งชี้ประเด็นปัญหา เยาวชน	70.1 (162)	29.9 (69)
- การดำเนินงานมีการรายงานประเมินสถานการณ์บ่งชี้ประเด็นปัญหา เยาวชน	66.7 (154)	33.3 (77)
- การดำเนินงานมีการตรวจสอบความถี่ ความรุนแรงของสถานการณ์เป็น ช่วงเวลา	58.9 (136)	41.1 (95)

$\bar{X} = 1.41$

S.D. = 0.46

2.4 ด้านการรายงานเผยแพร่ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้นำสาระสำคัญด้านการรายงานเผยแพร่ข้อมูล ซึ่งเป็นการนำเสนอข้อมูลที่เข้าใจง่าย ไม่ควรบรรยายด้วยสถิติที่ซับซ้อน ควรนำเสนอข้อมูลในลักษณะภูมิศาสตร์สารสนเทศ ผลการศึกษาการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนด้านการรายงานและเผยแพร่ข้อมูล มีดังนี้

- เจ้าหน้าที่ไม่เผยแพร่ข้อมูลในลักษณะอธิบายภูมิศาสตร์การเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 74.0 ตอบปฏิบัติ และร้อยละ 26.0 ตอบไม่ปฏิบัติ

- เจ้าหน้าที่เผยแพร่ข้อมูลด้วยภาษาทางสถิติที่ไม่ซับซ้อน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 51.1 ตอบปฏิบัติ และร้อยละ 48.9 ตอบไม่ปฏิบัติ

- เจ้าหน้าที่นำเสนอข้อมูลที่เข้าใจง่าย กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 67.5 ตอบปฏิบัติ และร้อยละ 32.5 ตอบไม่ปฏิบัติ

- ท่านไม่ได้นำเสนอข้อมูลให้กับบุคคลทั่วไป แต่เสนอผู้เกี่ยวข้องเป็นการเฉพาะ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 74.5 ตอบปฏิบัติ และร้อยละ 25.5 ตอบไม่ปฏิบัติ

สรุปภาพรวมของการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ด้านการรายงานเผยแพร่ข้อมูลพบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างตอบปฏิบัติในประเด็นที่ว่า เจ้าหน้าที่ไม่ได้นำเสนอข้อมูลให้กับบุคคลทั่วไป แต่เสนอผู้เกี่ยวข้องเป็นการเฉพาะ ถึงร้อยละ 74.5 ในขณะที่ร้อยละ 74.0 ตอบปฏิบัติในประเด็นที่ว่า เจ้าหน้าที่ไม่เผยแพร่ข้อมูลในลักษณะอธิบายภูมิศาสตร์การเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6

จำนวน ร้อยละ การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวัง
ปัญหาเยาวชนด้านการรายงานเผยแพร่ข้อมูล

ด้านการรายงานเผยแพร่ข้อมูล	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
- ท่านไม่ได้นำเสนอข้อมูลให้กับบุคคลทั่วไป แต่เสนอผู้เกี่ยวข้องเป็นการเฉพาะ	74.5 (172)	25.5 (59)
- เจ้าหน้าที่ไม่เผยแพร่ข้อมูลในลักษณะอธิบายภูมิศาสตร์การเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน	74.0 (171)	26.0 (60)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ด้านการรายงานเผยแพร่ข้อมูล	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
- เจ้าหน้าที่นำเสนอข้อมูลที่เข้าใจง่าย	67.5 (156)	32.5 (75)
- เจ้าหน้าที่เผยแพร่ข้อมูลด้วยภาษาทางสถิติที่ไม่ซับซ้อน	51.1 (118)	48.9 (113)

$\bar{X} = 1.57$ S.D. = 0.46

2.5 ภาพรวมของระดับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

เมื่อพิจารณาภาพรวม การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างดำเนินงานระดับปานกลางถึง ร้อยละ 93 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างดำเนินงานในระดับสูงอยู่ที่ ร้อยละ 6.1 และกลุ่มตัวอย่างดำเนินงานในระดับน้อย ร้อยละ 0.9 (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7

ภาพรวมของระดับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อ
ระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ระดับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบ เฝ้าระวังปัญหาเยาวชน	จำนวน (N=231)	ร้อยละ
ปฏิบัติสูง	14	6.1
ปฏิบัติปานกลาง	215	93.0
ปฏิบัติน้อย	2	0.9

ส่วนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงาน

เฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

การศึกษาปัญหาอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านการขาดความเชี่ยวชาญเชิงวิชาการ ของบุคลากร ด้านทรัพยากร ด้านการประสานงาน ด้านเชิงข้อมูล ด้านชุมชน/สถานการณ์ ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

ระดับปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ด้านโครงสร้างองค์กร ปรากฏผลการศึกษา ดังนี้

โครงสร้างศูนย์เฝ้าระวัง ขาดความชัดเจนต่อระบบการดำเนินงาน ร้อยละ 51.5 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 29.5 เห็นด้วยมากที่สุดและมีเพียงร้อยละ 1.3 เห็นด้วยน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 4.10 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อระดับปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก

กระทรวง ฯ จัดโครงสร้างบุคลากรในการปฏิบัติงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนไม่ชัดเจน ร้อยละ 55.4 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 24.7 เห็นด้วยมากที่สุดและมีเพียงร้อยละ 1.7 เห็นด้วยน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 4.03 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อระดับปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก

ปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ด้านโครงสร้างองค์กร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อระดับปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8
จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหา
และอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวัง
ปัญหาเยาวชน ด้านโครงสร้างองค์กร

ด้านโครงสร้างองค์กร	ระดับของปัญหา (N= 231)					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
โครงสร้างศูนย์เฝ้าระวัง ขาดความชัดเจนต่อระบบ การดำเนินงาน	-	1.3 (3)	17.3 (40)	51.5 (119)	29.9 (69)	4.10	0.72	มาก
กระทรวง ฯ จัดโครงสร้าง บุคลากรในการปฏิบัติงาน เฝ้าระวังปัญหาเยาวชนไม่ ชัดเจน	-	1.7 (4)	18.2 (42)	55.4 (128)	24.7 (57)	4.03	0.71	มาก
ค่าเฉลี่ย						4.06	0.63	มาก

ระดับปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน
ด้านเจ้าหน้าที่ขาดความเชี่ยวชาญเชิงวิชาการของบุคลากร ปราบกฏผลการศึกษาดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคในการทำความเข้าใจในระบบดำเนินการ
เฝ้าระวังปัญหาเยาวชนน้อย ทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคต่อการทำงาน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 39.4
ระดับของปัญหามาก ร้อยละ 35.1 ระดับของปัญหาปานกลางและมีเพียงร้อยละ 1.3 ระดับของ
ปัญหาน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 3.53 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคของ
เจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับปานกลาง

กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคถึงผู้ปฏิบัติขาดความเข้าใจด้านเทคโนโลยี
สารสนเทศในการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 44.2 ระดับของปัญหามาก ร้อยละ
26.8 ระดับของปัญหาปานกลางและมีเพียงร้อยละ 2.2 ระดับของปัญหาน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย
อยู่ที่ระดับ 3.79 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการ
ดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก

กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคของหน่วยงานขาดบุคลากรที่มีความรู้ ในการทำงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 32.9 ระดับปัญหา มาก ร้อยละ 24.7 ระดับ ปัญหาปานกลางและมีเพียงร้อยละ 9.1 ระดับปัญหาน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ระดับ 3.41 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหา เยาวชนในระดับปานกลาง

กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคถึงหน่วยงานขาดทักษะ ในการทำงานเฝ้าระวัง ปัญหาเยาวชน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 52.4 ระดับปัญหา มาก ร้อยละ 28.1 ระดับปัญหา มากที่สุด และมีเพียงร้อยละ 0.4 ระดับปัญหาน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 4.06 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่าง มีปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก

กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคที่ผู้ปฏิบัติขาดความเข้าใจต่อการกระจายองค์ ความรู้ของการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนอย่างเป็นระบบ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 41.1 ระดับปัญหา มาก ร้อยละ 36.4 ระดับปัญหาปานกลางและมีเพียงร้อยละ 1.3 ระดับปัญหาน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย อยู่ที่ระดับ 3.73 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงาน เฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก

กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคในการที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ให้ความสำคัญกับ การทำงานเฝ้าระวังอย่างจริงจัง ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 55.0 ระดับปัญหา มาก ร้อยละ 24.7 ระดับปัญหา มากที่สุดและมีเพียงร้อยละ 0.9 ระดับ ปัญหาน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 4.01 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคของ เจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก

กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคในการขาดการติดตามอย่างต่อเนื่องและจริงจัง ทำ ให้ไม่สามารถติดตามสถานการณ์ได้ชัดเจน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 48.1 ระดับปัญหา มาก ร้อยละ 26.4 ระดับปัญหาปานกลางและมีเพียงร้อยละ 0.9 ระดับปัญหาน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ระดับ 3.90 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้า ระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก

สรุปภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวัง ปัญหาเยาวชนด้านเจ้าหน้าที่ขาดความเชี่ยวชาญเชิงวิชาการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนใน ระดับมาก (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9
 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหา
 และอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงาน
 ใฝ่ระวังปัญหาเยาวชน ด้านเจ้าหน้าที่ขาด
 ความเชี่ยวชาญเชิงวิชาการ

ด้านเจ้าหน้าที่ขาดความ เชี่ยวชาญเชิงวิชาการ	ระดับของปัญหา (N= 231)					\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
การมีความเข้าใจใน ระบบดำเนินการใฝ่ ระวังปัญหาเยาวชนน้อย ทำให้เกิดปัญหาอุปสรรค ต่อการทำงาน	1.3 (3)	10.8 (25)	35.1 (81)	39.4 (91)	13.4 (31)	3.53	0.90	ปาน กลาง
ผู้ปฏิบัติขาดความเข้าใจ ด้านเทคโนโลยี สารสนเทศในการใฝ่ ระวังปัญหาเยาวชน	2.2 (5)	4.8 (111)	26.8 (62)	44.2 (102)	22.1 (51)	3.79	0.91	มาก
หน่วยงานขาดบุคลากรที่ มีความรู้ ในการทำงาน ใฝ่ระวังปัญหาเยาวชน	9.1 (21)	13.4 (31)	24.7 (57)	32.9 (76)	19.9 (46)	3.41	1.21	ปาน กลาง
หน่วยงานขาดทักษะ ใน การทำงานใฝ่ระวัง ปัญหาเยาวชน	0.4 (1)	2.2 (5)	16.9 (39)	52.4 (121)	28.1 (65)	4.06	0.75	มาก
ผู้ปฏิบัติขาดเข้าใจต่อ การกระจายองค์ความรู้ ของการใฝ่ระวังปัญหา เยาวชนอย่างเป็นระบบ	1.3 (3)	2.6 (6)	36.4 (84)	41.1 (95)	18.6 (43)	3.73	0.84	มาก
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ให้ความสำคัญกับการ ทำงานใฝ่ระวังอย่าง จริงจัง	0.9 (2)	1.3 (3)	18.2 (42)	55.0 (127)	24.7 (57)	4.01	0.75	มาก

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ด้านเจ้าหน้าที่ขาดความเชี่ยวชาญเชิงวิชาการ	ระดับของปัญหา (N= 231)					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
การขาดการติดตามอย่างต่อเนื่องและจริงจัง ทำให้ไม่สามารถติดตามสถานการณ์ได้ชัดเจน	0.9 (2)	1.7 (4)	26.4 (61)	48.1 (111)	22.9 (53)	3.9	0.79	มาก
ค่าเฉลี่ย						3.78	0.51	มาก

ระดับปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนด้านทรัพยากร ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคที่หน่วยงานขาดความพร้อมด้านงบประมาณ เพื่อการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 43.7 ระดับปัญหามาก ร้อยละ 24.7 ระดับปัญหามากที่สุดและมีเพียงร้อยละ 0.9 ระดับปัญหาน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 3.84 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก

กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคที่หน่วยงานขาดความพร้อมด้านบุคลากรในการทำงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 36.4 ระดับปัญหาปานกลาง ร้อยละ 35.1 ระดับปัญหามากและมีเพียงร้อยละ 5.2 ระดับปัญหาน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 3.45 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับปานกลาง

กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคที่หน่วยงานขาดความพร้อมด้านอุปกรณ์ในการทำงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 41.1 ระดับปัญหาปานกลาง ร้อยละ 36.4 ระดับปัญหามากและมีเพียงร้อยละ 1.3 ระดับปัญหาน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 3.54 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับปานกลาง

กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคถึงการขาดการสร้างกลไกที่เหมาะสมในการเบิกจ่ายงบประมาณ ทำให้มีปัญหาในการปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 34.2 ระดับปัญหามาก ร้อยละ 32.5 ระดับปัญหาปานกลางและมีเพียงร้อยละ 1.3 ระดับปัญหาน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 3.71 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก

สรุปภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ด้านทรัพยากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหา
และอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวัง
ปัญหาเยาวชน ด้านทรัพยากร

ด้านทรัพยากร	ระดับของปัญหา (N= 231)					\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
หน่วยงานขาดการพัฒนา เจ้าหน้าที่ที่สามารถ ปฏิบัติงานด้านเฝ้าระวัง ปัญหาเยาวชนอย่างจริงจัง	2.2 (5)	3.0 (7)	34.6 (80)	37.7 (87)	22.5 (52)	3.75	0.91	มาก
หน่วยงานขาดงบประมาณ สนับสนุนการเฝ้าระวัง	1.6 (6)	8.7 (20)	29.4 (68)	32.0 (74)	27.3 (63)	3.73	1.04	มาก
หน่วยงานขาดอุปกรณ์/ เครื่องมือในการส่ง สัญญาณเฝ้าระวังปัญหา เยาวชนที่อาจเกิดขึ้นได้	2.2 (5)	6.1 (14)	28.6 (66)	37.2 (86)	26.0 (60)	3.79	0.97	มาก

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ด้านทรัพยากร	ระดับของปัญหา (N= 231)					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
การขาดการสร้างกลไกที่เหมาะสมในการเบิกจ่ายงบประมาณ ทำให้มีปัญหาในการปฏิบัติงาน	1.3 (3)	8.2 (19)	32.5 (75)	34.2 (79)	23.8 (55)	3.71	0.96	มาก
ค่าเฉลี่ย						3.63	0.75	ปานกลาง

ระดับปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนด้านการประสานงาน ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคการขาดประสานงานในระดับพื้นที่ ทำให้มีปัญหาในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 41.6 ระดับปัญหามาก ร้อยละ 30.7 ระดับปัญหาปานกลาง และมีเพียงร้อยละ 1.3 ระดับปัญหาน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 3.72 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก

กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคการขาดประสานงานในระดับกระทรวงฯ ทำให้มีปัญหาในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 43.3 ระดับปัญหามาก ร้อยละ 31.2 ระดับปัญหาปานกลางและมีเพียง ร้อยละ 1.7 ระดับปัญหาน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 3.61 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับปานกลาง

สรุปภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ด้านการประสานงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหา
และอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวัง
ปัญหาเยาวชน ด้านการประสานงาน

ด้านการประสานงาน	ระดับของปัญหา (N= 231)					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
การขาดการประสานงาน ในระดับพื้นที่ ทำให้มี ปัญหาในการทำงาน	1.3 (3)	6.5 (15)	30.7 (71)	41.6 (96)	19.9 (46)	3.72	0.90	มาก
เจ้าหน้าที่ไม่มีการวาง แผนการเฝ้าระวังปัญหา เยาวชนระหว่างหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง	1.7 (4)	8.7 (20)	31.2 (72)	43.3 (100)	15.2 (35)	3.61	0.91	ปาน กลาง
ค่าเฉลี่ย						3.67	0.55	ปาน กลาง

ระดับปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน
ด้านเชิงข้อมูล ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคการขาดระบบบูรณาการระดับหน่วยงานด้านข้อมูล
ทำให้มีปัญหาต่อการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 41.1 ระดับปัญหามาก
ร้อยละ 31.6 ระดับปัญหปานกลางและมีเพียงร้อยละ 2.2 ระดับปัญหาน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย
อยู่ที่ระดับ 3.62 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงาน
เฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับปานกลาง

กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคการขาดการเชื่อมโยงข้อมูลต่อการเฝ้าระวังปัญหา
เยาวชน ทำให้เกิดอุปสรรคในความล่าช้าต่อการดำเนินงาน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 37.7 ระดับปัญหา
มาก ร้อยละ 34.6 ระดับปัญหปานกลางและมีเพียงร้อยละ 2.2 ระดับปัญหาน้อยที่สุด โดยมี
ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 3.75 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบใน
การดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก

กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคการขาดการใช้ข้อมูลร่วมกันต่อการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ทำให้มีปัญหาต่อการปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 32.0 ระดับปัญหา มาก ร้อยละ 29.4 ระดับปัญหาปานกลางและมีเพียงร้อยละ 2.6 ระดับปัญหาน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 3.73 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก

กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคถึงกรณีข้อมูลการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนที่สะท้อนปัญหาเชิงลบ มีการปิดบังข้อมูลเพื่อปกป้องหน่วยงาน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 37.2 ระดับปัญหา มาก ร้อยละ 28.6 ระดับปัญหาปานกลางและมีเพียงร้อยละ 2.2 ระดับปัญหาน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 3.79 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก

กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคการขาดฐานข้อมูลเชิงประจักษ์ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาในแต่ละพื้นที่ ทำให้มีปัญหาต่อการทำงานเชิงระบบ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 52.8 ระดับปัญหา มาก ร้อยละ 22.9 ระดับปัญหาปานกลางและมีเพียงร้อยละ 4.3 ระดับปัญหาน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 3.70 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังเยาวชนในระดับมาก

กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคการขาดการให้ความสำคัญต่อการเก็บข้อมูลปัญหาเยาวชนอย่างต่อเนื่องและจริงจัง ทำให้เกิดอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานในเชิงรุก กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 43.7 ระดับปัญหา มาก ร้อยละ 25.1 ระดับปัญหาปานกลางและมีเพียงร้อยละ 1.7 ระดับปัญหาน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 3.72 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก

กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคการรับข้อมูลปัญหาเยาวชนมาจากหลายแหล่ง ทำให้มีการจัดเก็บที่ซ้ำซ้อน ทำให้มีปัญหาต่อการปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 39.8 ระดับปัญหา มาก ร้อยละ 32.0 ระดับปัญหาปานกลางและมีเพียงร้อยละ 1.3 ระดับปัญหาน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 3.64 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับปานกลาง

กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคการรับข้อมูลปัญหาเยาวชนมาจากหลายแหล่ง ทำให้มีความกระจัดกระจาย ทำให้มีปัญหาต่อการทำงานเชิงระบบ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 43.7 ระดับปัญหา มาก ร้อยละ 27.3 ระดับปัญหาปานกลางและมีเพียงร้อยละ 1.3 ระดับปัญหาน้อยที่สุด โดย

มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 3.84 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก

สรุปภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ด้านเชิงข้อมูล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหา
และอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวัง
ปัญหาเยาวชน ด้านเชิงข้อมูล

ด้านเชิงข้อมูล	ระดับของปัญหา (N= 231)					\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
การขาดระบบบูรณาการระดับ หน่วยงานด้านข้อมูล ทำให้มี ปัญหาต่อการทำงานเฝ้าระวัง ปัญหาเยาวชน	2.2 (5)	8.2 (19)	31.6 (73)	41.1 (95)	16.9 (39)	3.62	0.93	ปาน กลาง
การขาดการเชื่อมโยงข้อมูลต่อ การเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ทำ ให้เกิดอุปสรรคในความล่าช้า ต่อการทำงาน	2.2 (5)	3.0 (7)	34.6 (80)	37.7 (87)	22.5 (52)	3.75	0.91	มาก
การขาดการใช้ข้อมูลร่วมกันต่อ การเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ทำ ให้มีปัญหาต่อการปฏิบัติงาน	2.6 (6)	8.7 (20)	29.4 (68)	32.0 (74)	27.3 (63)	3.73	1.03	มาก
กรณีข้อมูลการเฝ้าระวังปัญหา เยาวชนที่สะท้อนปัญหาเชิงลบ มีการปิดบังข้อมูลเพื่อปกป้อง หน่วยงาน	2.2 (5)	6.1 (14)	28.6 (66)	37.2 (86)	26.0 (60)	3.79	0.97	มาก

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ด้านเชิงข้อมูล	ระดับของปัญหา (N= 231)					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
การขาดฐานข้อมูลเชิงประจักษ์ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาในแต่ละพื้นที่ ทำให้มีปัญหาต่อการทำงานเชิงระบบ	4.3 (10)	4.8 (11)	22.9 (53)	52.8 (122)	15.2 (35)	3.70	0.93	มาก
การขาดการให้ความสำคัญต่อการเก็บข้อมูลปัญหาเยาวชนอย่างต่อเนื่องและจริงจัง ทำให้เกิดอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานในเชิงรุก	1.7 (4)	9.1 (21)	25.1 (58)	43.7 (101)	20.3 (47)	3.72	0.94	มาก
การรับข้อมูลปัญหาเยาวชนมาจากหลายแหล่ง ทำให้มีการจัดเก็บที่ซ้ำซ้อน ทำให้มีปัญหาต่อการปฏิบัติงาน	1.3 (3)	9.1 (21)	32.0 (74)	39.8 (92)	17.7 (41)	3.64	0.92	ปานกลาง
การรับข้อมูลปัญหาเยาวชนมาจากหลายแหล่ง ทำให้มีความกระจัดกระจาย ทำให้มีปัญหาต่อการทำงานเชิงระบบ	1.3 (3)	4.3 (10)	27.3 (63)	43.7 (101)	23.4 (54)	3.84	0.88	มาก
ค่าเฉลี่ย						3.72	0.46	มาก

ระดับปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนด้านชุมชน/สถานการณื ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคการที่ชุมชนไม่ตระหนักถึงประเด็นปัญหาทางสังคมที่เกิดขึ้นอยู่ในปัจจุบัน ทำให้เกิดปัญหาในแนวร่วมอย่างเป็นระบบ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 42.0 ระดับปัญหามาก ร้อยละ 35.9 ระดับปัญหามากที่สุดและมีเพียงร้อยละ 0.4 ระดับปัญหาน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 4.11 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก

กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคถึงสถานการณ์สังคมที่เปลี่ยนแปลงเร็ว และทวีความซับซ้อนมากขึ้น ทำให้เกิดปัญหาความเข้าใจต่อสถานการณ์ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 45.5 ระดับปัญหา มาก ร้อยละ 30.3 ระดับปัญหา มากที่สุด และมีเพียง ร้อยละ 2.6 ระดับปัญหาน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 4.3 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก

สรุปภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ด้านชุมชน/สถานการณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก (ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหา
และอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวัง
ปัญหาเยาวชน ด้านชุมชน/สถานการณ์

ด้านชุมชน/สถานการณ์	ระดับของปัญหา (N= 231)					\bar{x}	S.D.	แปลผล
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
การที่ชุมชนไม่ตระหนักถึงประเด็นปัญหาทางสังคมที่เกิดขึ้นอยู่ในปัจจุบัน ทำให้เกิดปัญหาในแนวร่วมอย่างเป็นระบบ	0.4 (1)	1.7 (4)	19.9 (46)	42.0 (97)	35.9 (83)	4.11	0.81	มาก
สถานการณ์สังคมที่เปลี่ยนแปลงเร็ว และทวีความซับซ้อนมากขึ้น ทำให้เกิดปัญหาความเข้าใจต่อสถานการณ์	- (0)	2.6 (6)	21.6 (50)	45.5 (105)	30.3 (70)	4.03	0.79	มาก
ค่าเฉลี่ย						4.07	0.49	มาก

เมื่อพิจารณาในภาพรวมปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงาน เฝ้าระวังปัญหาเยาวชนโดยภาพรวม มีปัญหาและอุปสรรคในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านชุมชน/สถานการณ เป็นอันดับ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 4.07 และ ด้านโครงสร้างองค์กร เป็นอันดับ 2 โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 4.06 ส่วนด้านทรัพยากร เป็นอันดับสุดท้าย โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 3.64 (ตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหา
และอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวัง
ปัญหาเยาวชน โดยภาพรวม

ปัญหาและอุปสรรค	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหาและอุปสรรค
ด้านชุมชน/สถานการณ	4.07	0.75	มาก
ด้านโครงสร้างองค์กร	4.06	0.63	มาก
ด้านการขาดความเชี่ยวชาญเชิงวิชาการของบุคลากร	3.77	0.50	มาก
ด้านเชิงข้อมูล	3.72	0.70	มาก
ด้านการประสานงาน	3.67	0.83	ปานกลาง
ด้านทรัพยากร	3.64	0.74	ปานกลาง
โดยภาพรวม	3.82	0.53	มาก

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนา

ระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ด้านแนวทางการดำเนินงาน ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าผู้บริหารควรกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ต่อการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนให้ชัดเจนเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 39.0 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 32.0 เห็นด้วยปานกลางและมีเพียงร้อยละ 0.4 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 3.71

แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก

กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าผู้บริหารควรมีการกำหนดกรอบการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระยะยาว เพื่อให้เกิดการบูรณาการอย่างเป็นระบบ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 45.5 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 34.6 เห็นด้วยมากที่สุดและมีเพียงร้อยละ 1.3 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 4.09 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก

กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าควรจัดทำแผนเพียงระยะเดียว กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 41.1 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 37.7 เห็นด้วยมากที่สุดและมีเพียงร้อยละ 1.3 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 4.09 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก

กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในการที่หน่วยงานควรจัดทำแผน 2 ระยะ คือ ระยะสั้น และระยะยาว กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 48.5 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 34.2 เห็นด้วยมากที่สุดและมีเพียงร้อยละ 0.9 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 4.14 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก

กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในการที่หน่วยงานควรชอຍแผนย่อยเป็น 3 ระยะ คือ ระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 44.2 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 36.8 เห็นด้วยมากที่สุด และมีเพียงร้อยละ 0.9 เห็นด้วยน้อยและน้อยที่สุดในสัดส่วนที่เท่ากัน โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 4.15 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก

กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าเจ้าหน้าที่ควรมีการวิเคราะห์ปัจจัยทางยุทธศาสตร์ โดยใช้ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด ในการกำหนดทิศทางต่อการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50.2 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 29.0 เห็นด้วยมากที่สุดและมีเพียงร้อยละ 0.9 เห็นด้วยน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 4.05 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก

กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าเจ้าหน้าที่ควรมีกระบวนการร่วมกันในการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 43.3 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 31.6 เห็นด้วยมากที่สุด และมีเพียงร้อยละ 0.4 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 4.04 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก

หน่วยงานควรมีการจัดทำสารสนเทศในการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 45.9 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 29.0 เห็นด้วยมากที่สุดและมีเพียงร้อยละ 1.3 เห็นด้วยน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 3.97 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก

สรุปภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างต่อความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ด้านแนวทางการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก (ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนาระบบ
เฝ้าระวังปัญหาเยาวชนด้านแนวทางการ
ดำเนินงาน

ด้านแนวทางการดำเนินงาน	ระดับความคิดเห็น (N= 231)					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วยน้อยที่สุด	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยมากที่สุด			
ผู้บริหารควรกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ต่อการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนให้ชัดเจนเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติ	0.4 (1)	8.2 (19)	32.0 (74)	39.0 (90)	20.3 (47)	3.71	0.89	มาก
ผู้บริหารควรมีการกำหนดกรอบการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระยะยาว เพื่อให้เกิดการบูรณาการอย่างเป็นระบบ	1.3 (3)	3.0 (7)	15.6 (36)	45.5 (105)	34.6 (80)	4.09	0.86	มาก

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ด้านแนวทางการดำเนินงาน	ระดับความคิดเห็น (N= 231)					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วยน้อยที่สุด	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยมากที่สุด			
หน่วยงานควรจัดทำแผนเพียงระยะเดียว	1.3 (3)	4.8 (11)	15.2 (35)	41.1 (95)	37.7 (87)	4.09	0.91	มาก
หน่วยงานควรจัดทำแผน 2 ระยะ คือ ระยะสั้น และ ระยะยาว	0.9 (2)	1.3 (3)	15.2 (35)	48.5 (112)	34.2 (79)	4.14	0.78	มาก
หน่วยงานควรชดยแผนย่อยเป็น 3 ระยะ คือ ระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว	0.9 (2)	0.9 (2)	17.3 (40)	44.2 (102)	36.8 (85)	4.15	0.79	มาก
เจ้าหน้าที่ควรมีการวิเคราะห์ปัจจัยทางยุทธศาสตร์ โดยใช้จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และ ข้อจำกัด ในการกำหนดทิศทางต่อการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน	1.3 (3)	0.9 (2)	18.6 (43)	50.2 (116)	29.0 (67)	3.97	0.91	มาก
เจ้าหน้าที่ควรมีกระบวนการร่วมกันในการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล	0.4 (1)	1.7 (4)	22.9 (53)	43.3 (100)	31.6 (73)	4.04	0.81	มาก
หน่วยงานควรมีการจัดทำสารสนเทศในการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน	3.0 (7)	1.3 (3)	20.8 (48)	45.9 (106)	29.0 (67)	3.97	0.91	มาก
ค่าเฉลี่ย						4.03	0.43	มาก

ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ด้านวางระบบ ป้องกันปัญหา ปราบกฏผลการศึกษาดังนี้

กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าเจ้าหน้าที่ควรมีการทำแผนการเฝ้าระวังปัญหา เพื่อคุ้มครอง เยาวชนตั้งแต่ระดับพื้นที่ จังหวัด ประเทศ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 48.5 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 32.0 เห็นด้วยมากที่สุดและมีเพียงร้อยละ 0.9 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 4.09 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ในระดับ มาก

กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยถึงการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนจำเป็นต้องมีการบูรณาการ หลากหลายหน่วยงานดำเนินการ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 49.4 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 30.7 เห็นด้วย มากที่สุดและมีเพียงร้อยละ 1.7 เห็นด้วยน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 4.09 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ในระดับมาก

กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าเจ้าหน้าที่ควรมีการจัดกิจกรรม/รณรงค์การเฝ้าระวังปัญหา เยาวชนร่วมกันเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 44.6 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 35.9 เห็นด้วยมากที่สุดและมีเพียงร้อยละ 1.7 เห็นด้วยน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 4.15 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ในระดับ มาก

กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการวาง ระบบป้องกันปัญหาเยาวชน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 49.4 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 33.3 เห็นด้วย มากที่สุด และมีเพียงร้อยละ 1.3 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 4.15 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ในระดับมาก

กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าควรให้ชุมชน/ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการวางระบบป้องกัน ปัญหาเยาวชน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 51.1 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 29.4 เห็นด้วยมากที่สุดและมีเพียง ร้อยละ 0.9 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 4.08 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็น ของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ในระดับมาก

กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าเจ้าหน้าที่ควรมีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์เฝ้าระวังทางสังคม ของแต่ละพื้นที่ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 43.3 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 36.4 เห็นด้วยมากที่สุดและมีเพียง ร้อยละ 0.9 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 4.12 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็น ของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ในระดับมาก

สรุปภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างต่อความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนาระบบ
เฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ด้านวางระบบป้องกันปัญหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่าง
มีความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก (ตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16
จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนาระบบ
เฝ้าระวังปัญหาเยาวชนด้านวางระบบ
ป้องกันปัญหา

ด้านวางระบบป้องกัน ปัญหา	ระดับความคิดเห็น (N= 231)					\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย มาก ที่สุด			
เจ้าหน้าที่ควรมีการทำ แผนการเฝ้าระวังปัญหา เพื่อคุ้มครองเยาวชนตั้งแต่ ระดับพื้นที่ จังหวัด ประเทศ	0.9 (2)	2.2 (5)	16.5 (38)	48.5 (112)	32.0 (74)	4.09	0.80	มาก
การเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน จำเป็นต้องมีการบูรณาการ หลากหลายหน่วยงาน ดำเนินการ	-	1.7 (4)	18.2 (42)	49.4 (114)	30.7 (71)	4.15	0.73	มาก
เจ้าหน้าที่ควรมีการจัด กิจกรรม/รณรงค์การเฝ้า ระวังปัญหาเยาวชนร่วมกัน เป็นระยะอย่างต่อเนื่อง	-	1.7 (4)	17.7 (41)	44.6 (103)	35.9 (83)	4.15	0.76	มาก
ควรให้องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมใน การวางระบบป้องกัน ปัญหาเยาวชน	-	1.3 (3)	16.0 (37)	49.4 (114)	33.3 (77)	4.15	0.73	มาก

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ด้านวางระบบป้องกัน ปัญหา	ระดับความคิดเห็น (N= 231)					\bar{X}	S.D.	แปล ผล
	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย มาก ที่สุด			
ควรรีให้ชุมชน/ท้องถิ่นเข้ามา มีส่วนร่วมในการวางระบบ ป้องกันปัญหาเยาวชน	0.9 (2)	-	18.6 (43)	51.1 (118)	29.4 (68)	4.08	0.75	มาก
เจ้าหน้าที่ควรมีการจัดทำ แผนยุทธศาสตร์เฝ้าระวัง ทางสังคมของแต่ละพื้นที่	0.9 (2)	2.2 (5)	17.3 (40)	43.3 (100)	36.4 (84)	4.12	0.83	มาก
ค่าเฉลี่ย						4.07	0.42	มาก

เมื่อพิจารณาในภาพรวมกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวัง
ปัญหาเยาวชน มีความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านวางระบบ
ป้องกันปัญหาเป็นอันดับ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 4.11 และ ด้านแนวทางการดำเนินงาน เป็น
อันดับสุดท้าย โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 4.02 (ตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนาระบบ
เฝ้าระวังปัญหาเยาวชน โดยภาพรวม

ความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านแนวทางการดำเนินงาน	4.11	0.43	มาก
ด้านวางระบบป้องกันปัญหา	4.02	0.43	มาก
รวม	4.07	0.42	มาก

ส่วนที่ 5 การศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร ผู้ศึกษาได้กำหนดข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ระยะเวลาการปฏิบัติงาน และการอบรมเรื่องการเฝ้าระวังทางสังคม นำมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ซึ่งได้ศึกษาโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) และการทดสอบความมีนัยสำคัญโดยการหาค่า t-test, และ F-test และกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป มีผลการศึกษาปรากฏรายละเอียด ดังนี้

5.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ผู้ศึกษาได้กำหนดข้อมูลทั่วไปมาเปรียบเทียบความแตกต่างกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ผลการศึกษาปรากฏรายละเอียด ดังนี้

5.1.1 เพศ

การศึกษาความแตกต่างระหว่างเพศกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน โดยการหาค่า t-test พบว่า เพศของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ($P = 1.077$) แสดงว่าเพศที่ต่างกันมีการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.18

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจ้าหน้าที่
ที่มีเพศต่างกัน มีผลต่อการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่
ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ความคิดเห็นต่อการดำเนินงาน	ความคิดเห็น				t-value	P
	ชาย		หญิง			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบ เฝ้าระวังปัญหาเยาวชน	33.83	0.44	3.78	0.50	0.637	1.077

5.1.2 อายุ

การศึกษาค่าความแตกต่างระหว่างอายุกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบ
เฝ้าระวังปัญหาเยาวชน โดยการหาค่า F-test พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี
มีค่าเฉลี่ยการดำเนินงานสูงสุดเท่ากับ 3.83 ในขณะที่อายุ 20-30 ปี มีค่าเฉลี่ยการดำเนินงาน
น้อยที่สุดเท่ากับ 3.77 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า อายุของกลุ่มตัวอย่าง
ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.905$) แสดงว่า อายุที่แตกต่าง
กันมีการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.19-
4.20)

ตารางที่ 4.19

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างอายุกับการดำเนินงาน
ของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ค่าความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	0.133	3	0.044	0.188	0.905
ภายในกลุ่ม	53.686	227	0.237		
รวม	53.819	230			

ตารางที่ 4.20
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างอายุ
กับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบ
เฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

อายุ	จำนวน (N)	\bar{X}	S.D.
20 - 30 ปี	77	3.77	0.48
31 - 40 ปี	72	3.79	0.50
41 - 50 ปี	57	3.83	0.48
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	25	3.78	0.48

5.1.3 ระดับการศึกษา

การศึกษาความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน โดยการหาค่า F-test พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับอนุปริญญา มีค่าเฉลี่ยการดำเนินงานสูงสุดเท่ากับ 3.91 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยการดำเนินงานต่ำสุดเท่ากับ 3.77 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.608$) แสดงว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.21-4.20)

ตารางที่ 4.21
การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างระดับการศึกษา
กับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบ
เฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ค่าความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	0.431	3	0.144	0.611	0.608
ภายในกลุ่ม	53.388	227	0.235		
รวม	53.819	230			

ตารางที่ 4.22
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง
ระดับการศึกษากับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่
ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ระดับการศึกษา	จำนวน (N)	\bar{x}	S.D.
มัธยมศึกษา 6 / ปวช.	27	3.81	0.43
อนุปริญญา	26	3.91	0.45
ปริญญาตรี	144	3.77	0.49
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	34	3.78	0.52

5.1.4 ตำแหน่ง

การศึกษาความแตกต่างระหว่างตำแหน่งกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน โดยการหาค่า F-test พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งครู มีค่าเฉลี่ยการดำเนินงานสูงสุด 4.51 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างตำแหน่งนักพัฒนาสังคม มีค่าเฉลี่ยการดำเนินงานน้อยที่สุดเท่ากับ 3.58 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า เจ้าหน้าที่ที่มีตำแหน่ง แตกต่างกันมีการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P=0.001$) โดยเมื่อเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน จำแนกตามตำแหน่ง ด้านการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนโดยรวม พบว่า ผู้ที่มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน แตกต่างกันได้แก่ กลุ่มเจ้าหน้าที่ที่มีตำแหน่ง หัวหน้าฝ่าย มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่น้อยกว่ากลุ่มเจ้าหน้าที่ที่มีตำแหน่ง หัวหน้างาน, ครู และนักพัฒนาการ ส่วนกลุ่มเจ้าหน้าที่ที่มีตำแหน่ง นักสังคมสงเคราะห์ และนักพัฒนาสังคม มีความคิดเห็นการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่น้อยกว่ากลุ่มเจ้าหน้าที่ที่มีตำแหน่ง นักจิตวิทยา, ครู, นักพัฒนาการ และ เจ้าหน้าที่/พนักงานทั่วไป ส่วนเจ้าหน้าที่ที่มีตำแหน่ง หัวหน้างาน และครู มีความคิดเห็นการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่มากกว่า กลุ่มเจ้าหน้าที่ที่มีตำแหน่ง นักพัฒนาสังคม และเจ้าหน้าที่/พนักงานทั่วไป (ตารางที่ 4.23-4.25)

ตารางที่ 4.23
การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างตำแหน่ง
กับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบ
เฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ค่าความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	5.478	7	0.783	3.610	0.001*
ภายในกลุ่ม	48.342	223	0.217		
รวม	53.819	230			

ตารางที่ 4.24
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างตำแหน่ง
กับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบ
เฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ตำแหน่ง	จำนวน (N)	\bar{X}	S.D.
หัวหน้าฝ่าย	26	3.69	0.38
หัวหน้างาน	15	4.00	0.27
นักสังคมสงเคราะห์	50	3.74	0.47
นักพัฒนาสังคม	39	3.58	0.43
นักจิตวิทยา	8	4.05	0.57
ครู	2	4.51	0.69
นักพัฒนาการ	4	4.18	0.36
เจ้าหน้าที่/พนักงานทั่วไป	87	3.86	0.51

ตารางที่ 4.25

การเปรียบเทียบระหว่างตำแหน่งกับการดำเนินงานของ
เจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ตำแหน่ง	X	หัวหน้าฝ่าย	หัวหน้างาน	นักสังคม สงเคราะห์	นักพัฒนาสังคม	นักจิตวิทยา	ครู	นักพัฒนาการ	เจ้าหน้าที่/ พนักงานทั่วไป
		3.69	4.00	3.74	3.58	4.05	4.51	4.18	3.86
หัวหน้าฝ่าย	3.69	-	-0.32*	-0.05	0.11	-0.37	-0.83*	-0.50*	-0.17
หัวหน้างาน	4.00		-	0.26	0.43*	-0.05	-0.51	-0.18	0.15
นักสังคม สงเคราะห์	3.74			-	0.16	-0.31	-0.77*	-0.45	-0.12
นักพัฒนาสังคม	3.58				-	-0.48*	-0.94*	-0.61*	-0.28*
นักจิตวิทยา	4.05					-	-0.46	-0.13	0.20
ครู	4.51						-	0.33	0.66*
นักพัฒนาการ	4.18							-	0.33
เจ้าหน้าที่/ พนักงานทั่วไป	3.86								-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.1.5 ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน

การศึกษาความแตกต่างระหว่างระยะเวลากับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน โดยการหาค่า F-test พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 21-30 ปี มีค่าเฉลี่ยการดำเนินงานสูงสุดเท่ากับ 3.85 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 11-20 ปี มีค่าเฉลี่ยการดำเนินงานต่ำสุดเท่ากับ 3.67 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่าเจ้าหน้าที่ที่มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P=0.144$) แสดงว่าระยะเวลาในการปฏิบัติงานต่อการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (ตารางที่ 4.26-4.27)

ตารางที่ 4.26
การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างระยะเวลา
ที่ปฏิบัติงานกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่
ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ค่าความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	1.267	3	0.422	1.824	0.144
ภายในกลุ่ม	52.553	227	0.232		
รวม	53.819	230			

ตารางที่ 4.27
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างระยะเวลา
ที่ปฏิบัติงานกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบ
เฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน	จำนวน (N)	\bar{X}	S.D.
1 - 10 ปี	116	3.83	0.50
11 - 20 ปี	56	3.67	0.42
21 - 30 ปี	49	3.85	0.48
มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	10	3.70	0.53

5.1.6 การอบรมเฝ้าระวังทางสังคม

การศึกษาค้นคว้าความแตกต่างระหว่างการอบรมเฝ้าระวังทางสังคมกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน โดยการหาค่า t-test พบว่า การอบรมเฝ้าระวังทางสังคมต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนโดยรวม ไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.28)

ตารางที่ 4.28
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง
การอบรมเฝ้าระวังทางสังคมกับการดำเนินงานของ
เจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ความคิดเห็นต่อการดำเนินงาน	การอบรมการเฝ้าระวัง				t-value	P
	เคยอบรม		ไม่เคยอบรม			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบ เฝ้าระวังปัญหาเยาวชนโดยภาพรวม	3.86	0.46	3.77	0.49	1.280	0.202

5.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับปัญหาและอุปสรรคของ เจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ผู้ศึกษาได้กำหนดข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ผลการศึกษาปรากฏรายละเอียด ดังนี้

5.2.1 เพศ

การศึกษาความแตกต่างเพศกับปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน โดยการหาค่า t-test พบว่า เจ้าหน้าที่ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนโดยรวม ไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.29)

ตารางที่ 4.29
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง
เพศกับปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบใน
การดำเนินการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่	ความคิดเห็น				t-value	P
	ชาย		หญิง			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ต่อระบบการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนโดยภาพรวม	3.90	0.47	3.86	0.54	0.503	0.616

5.2.2 อายุ

การศึกษาความแตกต่างระหว่างอายุกับทัศนคติต่อปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน โดยการหาค่า F-test พบว่า กลุ่มตัวอย่างของเจ้าหน้าที่ที่มีอายุ 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยปัญหาและอุปสรรคสูงสุดเท่ากับ 3.98 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างของเจ้าหน้าที่ที่มีอายุ 20-30 ปี มีค่าเฉลี่ยปัญหาและอุปสรรคต่ำสุดเท่ากับ 3.74 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่าปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ต่อระบบการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P=0.047$) โดยเมื่อเปรียบเทียบระหว่างค่าเฉลี่ยปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ต่อระบบการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน จำแนกตามอายุ ด้านปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่โดยรวม พบว่า ผู้ที่มีความคิดเห็นต่อปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ต่อระบบการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน แตกต่างกันได้แก่ กลุ่มเจ้าหน้าที่ที่มีอายุ 20-30 ปี มีความคิดเห็นต่อปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่น้อยกว่า กลุ่มเจ้าหน้าที่ที่มีอายุ 31-40 ปี และ 41-50 ปี (ตารางที่ 4.30-4.32)

ตารางที่ 4.30
การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างอายุ
กับปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบใน
การดำเนินการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ค่าความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2.157	3	0.719	2.692	0.047*
ภายในกลุ่ม	60.628	227	0.267		
รวม	62.785	230			

ตารางที่ 4.31
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง
อายุกับปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบใน
การดำเนินการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

อายุ	จำนวน (N)	\bar{X}	S.D.
20 - 30 ปี	77	3.74	0.57
31 - 40 ปี	72	3.92	0.47
41 - 50 ปี	57	3.98	0.50
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	25	3.82	0.52

ตารางที่ 4.32
การเปรียบเทียบระหว่างอายุกับปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่
ที่พบในการดำเนินการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

อายุ	\bar{X}	20 - 30 ปี	31 - 40 ปี	41 - 50 ปี	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป
		3.74	3.92	3.98	3.82
20 - 30 ปี	3.74		-0.18*	-0.24*	-0.08
31 - 40 ปี	3.92		-	-0.06	0.10
41 - 50 ปี	3.98			-	0.16
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	3.82				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2.3 ระดับการศึกษา

การศึกษาความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับปัญหาอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน โดยการหาค่า F-test พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า มีค่าเฉลี่ยปัญหาและอุปสรรคสูงสุดเท่ากับ 3.93 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 6/ปวช. มีค่าเฉลี่ยปัญหาและอุปสรรคต่ำสุดเท่ากับ 3.82 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่ามีปัญหาและอุปสรรคต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 6/ ปวช. แสดงว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ต่อระบบการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.33-4.34)

ตารางที่ 4.33

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างระดับการศึกษา
กับปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบใน
การดำเนินการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ค่าความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	0.302	3	0.101	0.366	0.778
ภายในกลุ่ม	62.483	227	0.275		
รวม	62.785	230			

ตารางที่ 4.34

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง
ระดับการศึกษากับปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่
ที่พบในการดำเนินการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ระดับการศึกษา	จำนวน (N)	\bar{X}	S.D.
มัธยมศึกษา 6 / ปวช.	27	3.82	0.43
อนุปริญญา	26	3.91	0.57
ปริญญาตรี	144	3.85	0.54
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	34	3.93	0.48

5.2.4 ตำแหน่ง

การศึกษาความแตกต่างระหว่างตำแหน่งกับปัญหาอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน โดยการหาค่า F-test พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่ง นักพัฒนาการ มีค่าเฉลี่ยปัญหาและอุปสรรคเท่ากับ 4.43 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่ง นักพัฒนาสังคม มีค่าเฉลี่ยปัญหาและอุปสรรคต่ำสุดเท่ากับ 3.68 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่าเจ้าหน้าที่ที่มีตำแหน่ง แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ต่อระบบการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P=0.006$) เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ต่อระบบการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน จำแนกตามตำแหน่ง ด้านปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่โดยรวม พบว่า คู่ที่มีความคิดเห็นต่อปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน แตกต่างกันได้แก่ กลุ่มเจ้าหน้าที่ที่มีตำแหน่ง นักพัฒนาการ มีความคิดเห็นต่อปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่มากกว่า กลุ่มเจ้าหน้าที่ที่มีตำแหน่ง นักสังคมสงเคราะห์และนักพัฒนาสังคม (ตารางที่ 4.35-4.37)

ตารางที่ 4.35

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างตำแหน่ง
กับปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบใน
การดำเนินการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ค่าความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	5.244	7	0.749	2.903	0.006*
ภายในกลุ่ม	57.541	223	0.258		
รวม	62.785	230			

ตารางที่ 4.36
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง
ตำแหน่งกับปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบ
ในการดำเนินการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ตำแหน่ง	จำนวน (N)	\bar{X}	S.D.
นักพัฒนาการ	4	4.43	0.19
ครู	2	4.37	0.86
หัวหน้างาน	15	4.20	0.43
นักจิตวิทยา	8	4.02	0.44
หัวหน้าฝ่าย	26	3.90	0.44
เจ้าหน้าที่/พนักงานทั่วไป	87	3.87	0.58
นักสังคมสงเคราะห์	50	3.80	0.42
นักพัฒนาสังคม	39	3.68	0.54

ตารางที่ 4.37
การเปรียบเทียบระหว่างตำแหน่งกับปัญหาและอุปสรรค
ของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินการ
เฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ตำแหน่ง	\bar{X}	หัวหน้าฝ่าย	หัวหน้างาน	นักสังคมสงเคราะห์	นักพัฒนาสังคม	นักจิตวิทยา	ครู	นักพัฒนาการ	เจ้าหน้าที่/พนักงาน ทั่วไป
		3.90	4.20	3.80	3.68	4.02	4.37	4.43	3.87
นักพัฒนาการ	4.43							-	0.56
ครู	4.37						-	-0.06	0.50
หัวหน้างาน	4.20		-	0.40*	0.52*	0.18	-0.16	-0.23	0.33*
นักจิตวิทยา	4.02					-	-0.35	-0.41	0.15

ตารางที่ 4.37 (ต่อ)

ตำแหน่ง	X	หัวหน้าฝ่าย	หัวหน้างาน	นักสังคมสงเคราะห์	นักพัฒนาสังคม	นักจิตวิทยา	ครู	นักพัฒนาการ	เจ้าหน้าที่/พนักงานทั่วไป
		3.90	4.20	3.80	3.68	4.02	4.37	4.43	3.87
หัวหน้าฝ่าย	3.90	-	-0.30	0.10	0.22	-0.12	-0.47	-0.53	0.03
เจ้าหน้าที่/ พนักงานทั่วไป	3.87								-
นักสังคม สงเคราะห์	3.80			-	0.12	-0.22	-0.57	-0.63*	-0.07
นักพัฒนาสังคม	3.68				-	-0.34	-0.69	-0.75*	-0.19

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2.5 ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน

การศึกษาความแตกต่างระหว่างระยะเวลาที่ปฏิบัติงานกับปัญหาอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน โดยการหาค่า F-test พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานตั้งแต่ 21-30 ปี มีค่าเฉลี่ยปัญหาและอุปสรรคเท่ากับ 3.95 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานตั้งแต่ 11-20 ปี มีค่าเฉลี่ยปัญหาและอุปสรรคต่ำสุดเท่ากับ 3.78 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า เจ้าหน้าที่ที่มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อที่พบในการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.38-4.39)

ตารางที่ 4.38

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างระยะเวลา
ที่ปฏิบัติงานกับปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่
ที่พบในการดำเนินการเฝ้าระวัง
ปัญหาเยาวชน

ค่าความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	0.864	3	0.288	1.055	0.369
ภายในกลุ่ม	61.921	227	0.273		
รวม	62.785	230			

ตารางที่ 4.39

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง
ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานกับปัญหาและอุปสรรคของ
เจ้าหน้าที่ที่พบในการดำเนินการ
เฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน	จำนวน (N)	\bar{X}	S.D.
1 - 10 ปี	116	3.87	0.56
11 - 20 ปี	56	3.78	0.47
21 - 30 ปี	49	3.95	0.48
มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	10	3.94	0.61

5.2.6 การอบรมการเฝ้าระวัง

การศึกษาความแตกต่างระหว่างเจ้าหน้าที่ที่มีการอบรมเฝ้าระวังกับปัญหา
อุปสรรคของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน โดยการหาค่า chi square พบว่า ร้อยละ
74.0 มีความคิดเห็นต่อความคิดเห็นปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ต่อระบบการเฝ้าระวัง
ปัญหาเยาวชนในระดับมาก ผลการทดสอบ พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมการเฝ้าระวัง

ต่อความคิดเห็นปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ต่อระบบการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนที่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.40)

ตารางที่ 4.40
ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมการเฝ้าระวังกับปัญหาอุปสรรค
ของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

การอบรมเฝ้าระวัง	ปัญหาอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน		รวม
	ระดับมาก	ระดับน้อย	
ไม่เคย	74.0	1.3	75.3
เคย	27.7	-	24.7
รวม	98.7	1.3	100 (N = 231)

$$X^2 = 4.805 \quad P = 0.187$$

5.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับทัศนคติต่อการการพัฒนาาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ผู้ศึกษาได้กำหนดข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างมาเปรียบเทียบความแตกต่างกับการพัฒนาาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ผลการศึกษาปรากฏรายละเอียด ดังนี้

5.3.1 เพศ

การศึกษาความแตกต่างระหว่างเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน โดยการหาค่า chi square พบว่า ร้อยละ 76.6 มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก ผลการทดสอบ พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความคิดเห็นต่อปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ต่อระบบการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนที่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.41)

ตารางที่ 4.41
ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความคิดเห็นในการ
พัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

เพศ	การพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน		รวม
	ระดับมาก	ระดับน้อย	
หญิง	76.6	0.9	77.5
ชาย	22.1	0.4	22.5
รวม	98.7	1.3	100 (N = 231)

$$X^2 = 4.929 \quad P = 0.177$$

5.3.2 อายุ

การศึกษาความแตกต่างระหว่างอายุกับความคิดเห็นต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน โดยการหาค่า F-test พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.27 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.97 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่าเจ้าหน้าที่ที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P=0.024$) โดยเมื่อเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน จำแนกตามอายุ ด้านความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนโดยรวม พบว่า คู่ที่มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน แตกต่างกัน ได้แก่ กลุ่มเจ้าหน้าที่ที่มีอายุ 20-30 ปี มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนน้อยกว่า กลุ่มเจ้าหน้าที่ที่มีอายุ 31-40 ปี และ 41-50 ปี (ตารางที่ 4.42-4.44)

ตารางที่ 4.42
การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างอายุกับ
ความคิดเห็นต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวัง
ปัญหาเยาวชน

ค่าความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3.786	3	1.262	3.205	0.024*
ภายในกลุ่ม	89.401	227	0.394		
รวม	93.187	230			

ตารางที่ 4.43
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างอายุกับ
ความคิดเห็นต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

อายุ	จำนวน (N)	\bar{X}	S.D.
20 - 30 ปี	77	3.97	0.77
31 - 40 ปี	72	4.19	0.52
41 - 50 ปี	57	4.27	0.55
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	25	4.01	0.60

ตารางที่ 4.44
การเปรียบเทียบระหว่างอายุกับความคิดเห็นต่อ
การพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

อายุ	\bar{X}	20 - 30 ปี	31 - 40 ปี	41 - 50 ปี	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป
		3.97	4.19	4.27	4.01
20 - 30 ปี	3.97	-	-0.22*	-0.31*	-0.05
31 - 40 ปี	4.19		-	-0.09	0.17
41 - 50 ปี	4.27			-	0.26
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	4.01				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.3.3 ระดับการศึกษา

การศึกษาความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความคิดเห็นต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน โดยการหาค่า F-test พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.27 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 6/ ปวช. มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.89 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่าเจ้าหน้าที่ที่มีระดับการศึกษา ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.45-4.46)

ตารางที่ 4.45

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างระดับการศึกษากับ
ความคิดเห็นต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ค่าความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2.567	3	0.856	2.143	0.096
ภายในกลุ่ม	90.620	227	0.399		
รวม	93.187	230			

ตารางที่ 4.46

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง
ระดับการศึกษากับความคิดเห็นต่อการพัฒนาระบบ
เฝ้าระวังปัญหาเยาวชนแตกต่างกัน

ระดับการศึกษา	จำนวน (N)	\bar{x}	S.D.
มัธยมศึกษา 6 / ปวช.	27	3.89	0.54
อนุปริญญา	26	4.22	0.68
ปริญญาตรี	144	4.10	0.67
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	34	4.27	0.49

5.3.4 ตำแหน่ง

การศึกษาความแตกต่างระหว่างตำแหน่งกับความคิดเห็นต่อการพัฒนาระบบ เฝ้าระวังปัญหาเยาวชน โดยการหาค่า F-test พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งหัวหน้างาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.56 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งครู มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.50 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่าเจ้าหน้าที่ที่มีตำแหน่ง แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.47-4.48)

ตารางที่ 4.47

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างตำแหน่งกับ
ความคิดเห็นต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ค่าความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	5.572	7	0.796	1.838	0.081
ภายในกลุ่ม	96.555	223	0.433		
รวม	102.127	230			

ตารางที่ 4.48

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง
ตำแหน่งกับความคิดเห็นต่อการพัฒนาระบบ
เฝ้าระวังปัญหาเยาวชนแตกต่างกัน

ตำแหน่ง	จำนวน (N)	\bar{X}	S.D.
หัวหน้าฝ่าย	26	4.27	0.45
หัวหน้างาน	15	4.56	0.53
นักสังคมสงเคราะห์	50	4.08	0.51
นักพัฒนาสังคม	39	4.07	0.69
นักจิตวิทยา	8	4.28	0.43
ครู	2	3.50	0.71
นักพัฒนาการ	4	4.58	0.14
เจ้าหน้าที่/พนักงานทั่วไป	87	4.01	0.72

5.3.5 ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน

การศึกษาความแตกต่างระหว่างระยะเวลาที่ปฏิบัติงานกับความคิดเห็นต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน โดยการหาค่า F-test พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานมากกว่า 30 ปี ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.31 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานตั้งแต่ 11-20 ปี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.98 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า เจ้าหน้าที่ที่มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.49-4.50)

ตารางที่ 4.49

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างระยะเวลา
ที่ปฏิบัติงานกับความคิดเห็นต่อการพัฒนาระบบ
เฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ค่าความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	1.588	3	0.529	1.312	0.271
ภายในกลุ่ม	91.598	227	0.404		
รวม	93.187	230			

ตารางที่ 4.50

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างระยะเวลา
ที่ปฏิบัติงานกับความคิดเห็นต่อการพัฒนาระบบ
เฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน	จำนวน (N)	\bar{X}	S.D.
1 - 10 ปี	116	4.15	0.66
11 - 20 ปี	56	3.98	0.64
21 - 30 ปี	49	4.14	0.53
มากกว่า 30 ปีขึ้นไป	10	4.31	0.78

5.3.6 การอบรมการเฝ้าระวัง

การศึกษาค้นคว้าความแตกต่างระหว่างเจ้าหน้าที่ที่มีอบรมเฝ้าระวังกับความ คิดเห็นต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน โดยการหาค่า chi square พบว่า ร้อยละ 74.0 มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับมาก ผลการทดสอบ พบว่าไม่มี ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมการเฝ้าระวังต่อความคิดเห็นต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหา เยาวชนที่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.51)

ตารางที่ 4.51

ความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่ที่มีอบรมเฝ้าระวังกับ
ความคิดเห็นต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวัง
ปัญหาเยาวชน

การอบรมการ เฝ้าระวัง	การพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน		รวม
	ระดับสูง	ระดับต่ำ	
ไม่เคย	74.0	1.3	75.3
เคย	24.7	-	24.7
รวม	100	100	100 (N = 231)

$$X^2 = 8.293 \quad P = 0.040$$

สรุปภาพรวมความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

จากการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง เจ้าหน้าที่ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันกับ ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ผู้ศึกษาสามารถ สรุปภาพรวมของการทดสอบดังนี้ (ตารางที่ 4.52)

ตารางที่ 4.52

สรุปการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเจ้าหน้าที่
ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันกับการดำเนินงานของ
เจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่	ค่าคะแนน	แตกต่างกัน ($p < 0.05$)	ไม่แตกต่างกัน ($p < 0.05$)
เพศ	1.077	-	/
อายุ	0.905	-	/
ระดับการศึกษา	0.608	-	/
ตำแหน่งงาน	0.001*	/	-
ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน	0.144	-	/

จากการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง เจ้าหน้าที่ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน กับ ปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ต่อระบบการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ผู้ศึกษาสามารถสรุป ภาพรวมของการทดสอบดังนี้ (ตารางที่ 4.53)

ตารางที่ 4.53

สรุปการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง เจ้าหน้าที่ที่มี
ปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันกับปัญหาและอุปสรรคของ
เจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ต่อระบบการ เฝ้าระวังปัญหาเยาวชน	ค่าคะแนน	แตกต่างกัน ($p < 0.05$)	ไม่แตกต่างกัน ($p < 0.05$)
เพศ	0.616	-	/
อายุ	0.047*	/	-
ระดับการศึกษา	0.778	-	/
ตำแหน่งงาน	0.006*	/	-
ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน	0.369	-	/

จากการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง เจ้าหน้าที่ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันกับความคิดเห็นต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน ผู้ศึกษาสามารถสรุปภาพรวมของการทดสอบดังนี้ (ตารางที่ 4.54)

ตารางที่ 4.54

สรุปการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเจ้าหน้าที่
ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันกับความคิดเห็นต่อ
การพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ความคิดเห็นต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวัง ปัญหาเยาวชน	ค่าคะแนน	แตกต่างกัน ($p < 0.05$)	ไม่แตกต่างกัน ($p < 0.05$)
เพศ	0.990	-	/
อายุ	0.024*	/	-
ระดับการศึกษา	0.096	-	/
ตำแหน่งงาน	0.081	-	/
ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน	0.271	-	/

ส่วนที่ 6 การอภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง “การพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” ได้สรุปผลการศึกษาสามารถอภิปรายดังต่อไปนี้

6.1 การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการรายงานและเผยแพร่ข้อมูล ด้านการประเมินสถานการณ์ ด้านการรวบรวมข้อมูล และด้านการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการรายงานและเผยแพร่ข้อมูล นับเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน และที่ถือเป็นกลไกสำคัญต่อการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

เนื่องจากการดำเนินงานจำเป็นต้องรายงานและเผยแพร่อย่างต่อเนื่องประกอบกับหากเจ้าหน้าที่ไม่มีการจัดทำฐานข้อมูลให้ทันสมัย ทำให้เกิดความผิดพลาดต่อการเผยแพร่ข้อมูลได้ อีกทั้งไม่มีการนำเสนอข้อมูลให้บุคคลทั่วไป เพียงแต่เสนอผู้เกี่ยวข้องเป็นการเฉพาะ ซึ่งจำเป็นอย่างมากต่อการทำฐานข้อมูลเชิงประจักษ์กับประเด็นปัญหาการเฝ้าระวัง ประกอบกับหน่วยงานต้องบูรณาการตระหนักความสำคัญในการรายงานและเผยแพร่ข้อมูล เพื่อการสะท้อนปัญหาตามสถานการณ์สังคมได้อย่างทันถ่วงที ทั้งนี้การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนนั้นมีความสอดคล้องกับการจำแนกองค์ประกอบที่สำคัญของสังคม คุณคนากรสกุล (2548) เนื่องจากการเฝ้าระวังทางสังคมเป็นมิติใหม่ในสังคมไทยและได้เริ่มมีการพัฒนาองค์ความรู้ในการเฝ้าระวังทางสังคมเกิดขึ้นในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ประกอบกับอภิญญา เวชยชัย (2549) ได้กล่าวถึงวงจรการทำงานเชิงการเฝ้าระวังทางสังคม ด้านการนำเสนอข้อมูลแผนงานสื่อสารกลับให้ผู้มีส่วนร่วมในประเด็นนั้น หรือในชุมชนได้รับรู้ เป็นสื่อสาธารณะผ่านการจัดเวทีสาธารณะในรูปแบบต่างๆ ซึ่งนอกจากนี้อาจเป็นการจัดกิจกรรมการรณรงค์ให้ชุมชน สังคมตระหนักหรือจัดในรูปแบบของการทำกิจกรรมเฝ้าระวังทางสังคมร่วมกันอย่างเป็ระยะต่อเนื่อง แต่ในทางปฏิบัติการเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนยังอยู่ในช่วงระยะเริ่มต้นของการพัฒนา จากประสบการณ์อบรมเรื่องการเฝ้าระวังทางสังคม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังไม่เคยได้รับการอบรมเรื่องการเฝ้าระวังทางสังคม และเรื่องการเฝ้าระวังทางสังคมยังเป็นองค์ความรู้ใหม่ของบุคลากรที่ยังต้องมีการพัฒนาและมีการจัดบุคลากรเข้ารับการอบรมเรื่องการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรต่อการดำเนินงานในระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนเพิ่มมากยิ่งขึ้น

6.2 ปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

จากผลการศึกษาเรื่อง “การพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” ทำให้ทราบว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาและอุปสรรคต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระดับสูง ซึ่งในการศึกษาเรื่องของประเด็นด้านโครงสร้างองค์กร ด้านเจ้าหน้าที่ขาดความเชี่ยวชาญเชิงวิชาการ ด้านทรัพยากร ด้านการรวบรวมข้อมูล และด้านการรายงานและเผยแพร่ เมื่อพิจารณาจากปัญหาและอุปสรรคของกลุ่มตัวอย่างต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) โดยด้านชุมชน/สถานการณ์ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่า การที่ชุมชนไม่ตระหนักถึงประเด็นปัญหาทางสังคมที่เกิดขึ้นอยู่ในปัจจุบัน

ทำให้เกิดปัญหาแนวร่วมอย่างเป็นระบบ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) และคนทำงานยังขาดความเข้าใจอย่างเป็นระบบ ประกอบกับสถานการณ์สังคมที่เปลี่ยนแปลงเร็วและทวีความซับซ้อนมากขึ้น ทำให้เกิดปัญหาขาดความเข้าใจต่อสถานการณ์ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) เช่นกัน อีกทั้งปัญหาจากด้านโครงสร้างองค์กรของศูนย์เฝ้าระวัง ขาดความชัดเจนต่อระบบการดำเนินงาน และเจ้าหน้าที่ยังขาดความเข้าใจในระบบการเฝ้าระวัง การขาดการกระจายองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ จากการศึกษาถึงปัญหาอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนสามารถเชื่อมโยงกับกิจกรรมการเฝ้าระวังของสังคม คุณคนกรสกุล (2548) ได้กล่าวว่าระบบการเฝ้าระวังมีทั้งระบบที่เรียบง่ายไม่ซับซ้อน จนถึงระบบที่ซับซ้อนและนำเสนอว่าประเทศที่กำลังพัฒนาควรใช้ระบบการเฝ้าระวังที่เรียบง่าย ไม่ซับซ้อนและองค์ประกอบสำคัญคือวงจรการทำงานเชิงเฝ้าระวังทางสังคม (อภิญา เวชชัย, 2549) ในการเฝ้าระวังทางสังคมจำเป็นต้องมีหลักการดำเนินงานอย่างมีทิศทาง สามารถที่จะคาดการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ ที่สำคัญจำเป็นต้องเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายต่อการเฝ้าระวังทางสังคมอย่างมีแบบแผนและขั้นตอน เพื่อความชัดเจนในการวิเคราะห์ปัญหาในการดำเนินงาน ทั้งนี้ยังต้องมีกลไกที่เป็นระบบและมีมาตรฐานในการดำเนินกิจกรรม เพื่อช่วยให้เข้าใจสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

6.3 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน

จากผลการศึกษาเรื่อง “การพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” ทำให้ทราบว่าทัศนะของกลุ่มตัวอย่างต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในด้านแนวทางการดำเนินงานมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในประเด็นที่ว่าหน่วยงานควรชอยแผนย่อยเป็น 3 ระยะ คือ ระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$) และยังเห็นด้วยในประเด็นที่ว่าควรมีการกำหนดกรอบการดำเนินงานเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนในระยะยาว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ ($\bar{X} = 4.09$) ประกอบกับควรมีกระบวนการร่วมกันในการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) เช่นกัน ซึ่งทำให้สามารถเชื่อมโยงกับวงจรการทำงานเชิงเฝ้าระวังทางสังคมของอภิญา เวชชัย (2549) ได้กล่าวว่าวงจรของการทำงานเชิงเฝ้าระวังทางสังคม ซึ่งจำเป็นต้องสร้างระบบข้อมูลหรือการสร้างฐานข้อมูลกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ชุมชน เช่น การจัดทำแผนชุมชน/แผนการเฝ้าระวังปัญหา/แผนกิจกรรมเพื่อการคุ้มครองกลุ่มเป้าหมายใดที่คณะทำงานร่วมกันกำหนด โดยมีการคิดร่วมและกำหนดเป็นแผนระยะสั้น ระยะกลาง ระยะยาว

เพื่อให้เห็นงานที่ครบวงจรเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ ซึ่งการดำเนินงานเฝ้าระวังทางสังคม จะเป็นกระบวนการสำคัญในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์เฝ้าระวังทางสังคมของแต่ละพื้นที่ โดยเริ่มจากครอบครัว ชุมชน หรืออาสาสมัครที่ถือเป็นกลไกขับเคลื่อนที่สำคัญ อันจะนำไปสู่การลดปัจจัยเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือและการดำเนินงานร่วมกันจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน เห็นได้จากการศึกษาครั้งนี้เป็นเพียงพื้นฐานของระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในเบื้องต้น เนื่องจากการศึกษาทัศนะของเจ้าหน้าที่ในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ที่ปฏิบัติงานและใกล้ชิดกับเยาวชน ทำให้สามารถเข้าใจถึงสภาพปัญหาการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ และเข้าใจถึงสถานการณ์ปัญหาและปัญหา อุปสรรคของเจ้าหน้าที่ต่อระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนพร้อมทั้งทราบถึงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชน อันจะนำไปสู่การพัฒนาาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนให้เกิดขึ้นในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ดังนั้น การพัฒนาระบบเฝ้าระวังปัญหาเยาวชนจึงต้องเริ่มจากเจ้าหน้าที่ในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยสอดส่องดูแลสถานการณ์ปัญหาต่างๆ ที่เป็นปัจจัยเสี่ยงที่เกิดขึ้นกับเยาวชน เพื่อเป็นแนวทางในการวางระบบและแนวทางในป้องกันปัญหาต่อไปในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์